

Arrest

nr. 316 384 van 14 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 15 mei 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 31 mei 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekers.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Albanese nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 6 november 2023, dienen op 4 april 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, worden de dossiers van verzoekers op 18 april 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekers gehoord worden op 26 april 2024.

1.3. Op 30 april 2024 verklaart de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de verzoeken kennelijk ongegrond. De bestreden beslissingen worden aangetekend verstuurd op 30 april 2024.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op [...] in Ura e Shtrenjte, district Schodër. Omstreeks 1970 bent u gehuwd met [C.B.] (O.V. [...]) en jullie hadden drie kinderen. Uw oudste zoon is overleden. Uw zoon [S.] (O.V. [...]) en dochter [H.] (O.V. [...]) zijn al vele jaren woonachtig in België. Zelf woonde u de laatste vijftien jaar met uw man in Golem. U hebt nog twee broers en drie zussen die in Albanië wonen.

U en uw echtgenoot zijn reeds op leeftijd, zijn uitgeput en jullie konden niet meer voor jullie zelf zorgen en zelf geen eten meer maken. Uw man is ziek, heeft pijn aan zijn rug en benen, moet regelmatig naar het ziekenhuis, werd reeds driemaal geopereerd, heeft verzorging nodig en u kon niet meer voor hem zorgen. De verzorging van uw echtgenoot en de dagdagelijkse kosten maakten het leven financieel moeilijk. Daarnaast kreeg u schrik van dieven en had u angst dat deze zouden langskomen en jullie vermoorden.

Op 6 november 2023 is uw zoon is naar Albanië gekomen om jullie op te halen en hij bracht jullie naar België.

Op 4 april 2024 hebt u samen met uw echtgenoot een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer naar Albanië vreest u dat u en uw echtgenoot gedood kunnen worden omwille van hetgeen u hoorde en zag op TV over Albanië.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw Albanese paspoort en identiteitskaart voor. Uw echtgenoot legt eveneens deze Albanese identiteitsdocumenten voor. Daarnaast legt u het attest van immatriculatie van uzelf en uw echtgenoot neer, alsook kopieën van jullie bijlage 26, de vragenlijst CGVS bij DVZ en een blanco medisch getuigschrift inzake een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U bent namelijk geboren in 1949 en aldus 75 jaar oud waarbij u aangaf onder meer diabetes (suikerziekte), hypertensie (hoge bloeddruk), tremor (beven) en andere ouderdomskwalen te kennen (registratie verzoek om internationale bescherming d.d. 4 april 2024) alsook dat u hardhorig en soms verward bent inzake feiten en data (beoordeling bijzondere procedurele noden door DVZ d.d. 16 april 2024) en dat u vaak last hebt van duizeligheid (verklaring DVZ d.d. 16 april 2024, vraag 29).

Teneinde tegemoet te komen aan de noden die voortvloeien uit uw hoge leeftijd, werd er voor u en uw echtgenoot een gehoorlokaal nabij de lift voorzien teneinde de afstand die u bij het CGVS diende af te leggen zo kort mogelijk te houden. Voorts werd er aan het begin van uw persoonlijk onderhoud gepolst hoe u zich voelde en of u zich in staat achtte om te spreken over de redenen waarom uw land van herkomst had verlaten en niet kan terugkeren, hetgeen u bevestigde (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 26 april 2024, CGVS [X.], p. 2) alsook werd u gevraagd of er bepaalde zaken waren waarmee rekening kon worden gehouden, waarbij u aangaf dat dit niet het geval was (CGVS [X.], p. 2) en werd u op het hart gedrukt dat u altijd om een pauze mocht vragen (CGVS [X.], p. 2). Aan het eind van uw persoonlijk onderhoud gaf u te kennen dat u alles had kunnen vertellen, gaf u voorts aan dat u zowel de tolk als de vragen goed begrepen te hebben (CGVS [X.], p. 12) en u noch uw advocate hebben aangegeven dat u omwille van uw hoge leeftijd en de daarmee gepaard gaande ouderdomskwalen, niet in staat zou zijn geweest ten volle deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud (CGVS [X.], p. 13-14).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U en uw echtgenoot verlieten Albanië omdat jullie niet meer voor zichzelf konden zorgen en uw zoon jullie daarom kwam ophalen om bij hem in België te verblijven.

Uit niets blijkt dat u en uw echtgenoot bij terugkeer naar Albanië een vrees voor vervolging zouden moeten koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden lopen.

In Albanië hebben jullie geen problemen gekend met de autoriteiten noch met medeburgers (CGVS [X.], p. 3-4, p. 6, p. 8, p. 9-10 & notities van het persoonlijk onderhoud [C.B.], d.d. 26 april 2024, CGVS [B.], p. 7).

Jullie motief om Albanië te verlaten, namelijk dat jullie niet meer in staat waren nog voor jullie zelf te zorgen (CGVS, p. 4, p. 7) alsook dat de kwaliteit in de Albanese ouderenzorg gebrekkig of ondermaats zou zijn en volgens u vuil is (CGVS [X.], p. 10, p. 13 – opmerkingen advocaat), is een motief dat geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Immers blijkt uit niets dat u en uw echtgenoot ervan werden weerhouden om beroep te doen op de Albanese ouderenzorg. U gaf zelf aan dat rusthuizen bestaan en dat sommige mensen ernaartoe gaan (CGVS [X.], p. 10) doch zelf hebt u een rusthuis niet overwogen. U was van plan uw zoon te bellen omdat dergelijke rusthuizen volgens u vuil zijn en u op die manier niet wil leven (CGVS, p. 10). Ook uw echtgenoot geeft aan dat hij nog liever sterft dan naar een rusthuis in Albanië te gaan en dat hij het nooit overwogen heeft omdat jullie zoon jullie geholpen heeft, als het nodig was (CGVS [B.], p. 8). Evenmin hebt u een beroep gedaan op ouderenhulp aan huis hoewel dit bestaat in Albanië en sommige ouderen hiervan genieten wanneer hun kinderen hiervoor betalen (CGVS [X.], p. 11), doch uw kinderen willen of kunnen u op dit vlak niet helpen (CGVS [X.], p. 11) en zelf is jullie pensioen karig en net voldoende om dagdagelijks rond te komen (CGVS [X.], p. 11).

Dat u zelf over onvoldoende middelen beschikt om in ouderenzorg aan huis te voorzien en dat uw kinderen jullie daarbij financieel niet willen of kunnen steunen (CGVS [X.], p. 11) zijn dan weer motieven van louter socioeconomische aard en ressorteren bijgevolg evenmin onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hieromtrent dient te worden opgemerkt dat u en uw echtgenoot over eigen grond en een woning van jullie zoon beschikken (CGVS [X.], p. 5, CGVS [B.], p. 5), dat jullie een pensioen uitgekeerd krijgen (CGVS [X.], p. 9, CGVS [B.], p. 6) en dat jullie toegang hebben tot de medische voorzieningen in Albanië daar uw echtgenoot naar het ziekenhuis kon (CGVS [X.], p. 9, p. 10), hij werd geopereerd (CGVS [X.], p. 9), hij werd behandeld en hij kreeg medicatie (CGVS [X.], p. 9).

Dat u, en uw zoon verkiezen dat u en uw echtgenoot bij hem in België kunnen verblijven (CGVS [X.], p. 3, CGVS [B.], p. 7) in plaats van in Albanië, bijvoorbeeld in een rusthuis of met verzorging aan huis, is een motief van louter persoonlijke en intrafamiliale aard dat evenmin ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Om een verblijfsvergunning in België te verkrijgen op basis van familiehereniging met uw in België verblijvende kinderen, dient u de geëigende procedures zoals voorzien in de Vreemdelingenwet aan te wenden.

Naast voorgaande motieven, haalde u aan dat u bij terugkeer naar Albanië vreest vermoord te worden door dieven en straatmensen, dat u bang bent als er op de deur geklopt wordt (CGVS [X.], p. 4, p. 7, p. 8). In deze dient vooreerst te worden opgemerkt dat u nooit dergelijke problemen heeft gekend (CGVS [X.], p. 8, CGVS [B.], p. 8). U baseert uz vrees op hetgeen u in het nieuws hoorde over twee vrouwen die vermoord werden en over een man die door zijn zonen gedood en begraven werd (CGVS [X.], p. 8). Een dergelijke verwijzing van algemene aard is echter op zich niet voldoende om aan te tonen dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. U dient immers uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in concreto aan te tonen en u blijft desbetreffend in gebreke. Bovendien gaf uw echtgenoot aan dat alles in orde was in Golem wanneer hij gevraagd werd naar de veiligheid aldaar (CGVS, p. 7-8).

Er dient bovendien te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij eventuele problemen in geval van een terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u

sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers gevraagd of u de politie zou kunnen inschakelen, gaf u slechts aan dat u niet met een gsm kon werken en dat u het nummer van de politiediensten niet kent (CGVS [X.], p. 8). Voorgaande kan echter niet weerhouden worden. Immers stond u ook in telefonisch contact met uw zoon (CGVS [X.], p. 3) waardoor aangenomen mag worden dat u ook in staat zal kunnen zijn om telefonisch in contact te treden met de politiediensten mocht u hiertoe nood hebben.

Ter zake dient tevens verwezen te worden naar informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie._algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "onestop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanneming in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen

Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u en uw echtgenoot hebben neergelegd in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming vermogen niet om bovenstaande beoordeling te wijzigen. Jullie Albanese paspoorten en identiteitskaarten staven jullie nationaliteit en identiteit dewelke niet worden betwist. De overige documenten die u neerlegde werden u in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming in België uitgereikt en aldus meegenomen, te weten jullie attest van immatriculatie, jullie bijlage 26, jullie vragenlijst CGVS d.d. 16/04/2024 en jullie ontvangstbewijs documenten en jullie blanco medisch getuigschrift in het kader van een aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Tot slot moet nog opgemerkt worden dat ook het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenoot [C.B.] (O.V. [...]) kennelijk ongegrond wordt verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 17 februari 1937 te Ura e shtrenjte. U bent gehuwd met [X.C] (O.V. [...]) en samen hadden jullie drie kinderen. Uw oudste zoon is overleden. Uw overige zoon [C.S.] (O.V. [...]) en uw dochter [R.H.] (O.V. [X.]) wonen in België. De laatste vijftien jaar woonde u in Golem. Uw jongere zus [N.] woont op heden nog steeds in Golem.

U en uw echtgenote werden zorgbehoevend en waren niet meer in staat zelfstandig te leven in Albanië. Uw zoon, die in België woont, is jullie op 6 november 2023 komen ophalen en bracht jullie naar België omdat hij hier zijn werk heeft, hij wil dat jullie bij hem verblijven en hij niet bij u in Albanië kan komen wonen.

Zo'n vijf maanden later, op 4 april 2024, hebt u samen met uw echtgenote een verzoek om internationale bescherming ingediend.

Ter staving van uw verzoek legt u uw Albanese paspoort en identiteitskaart voor. Ook uw echtgenote legt haar Albanese identiteitsdocumenten voor alsook jullie attest van immatriculatie, enkele documenten die jullie in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming kregen overhandigd en een blanco medische getuigschrift inzake een aanvraag tot verbleef in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U bent namelijk geboren in 1937 en aldus 87 jaar oud waarbij u aangaf dat u ouderdomskwalen kent zoals mobiliteitsproblemen, water-retensie in de benen, ademhalingsproblemen, cardiale problemen en een onstabiele bloeddruk en dat u veel medicatie neemt (registratie verzoek om internationale bescherming d.d. 4 april 2024). Voorts gaf u aan hardhorig te zijn en hinder te ondervinden om data en feiten te herinneren alsook dat u pijn in de rug en benen hebt (beoordeling bijzondere procedurele noden, d.d. 16 april 2024 & Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 26 april 2024, CGVS [B.], p. 2, p.3, p. 4).

Teneinde tegemoet te komen aan deze noden die voortvloeien uit uw hoge leeftijd, werd er voor u en uw echtgenote een gehoorlokaal nabij de lift voorzien teneinde de afstand die u bij het CGVS diende af te leggen zo kort mogelijk te houden. U was in staat om zelfstandig zij het met behulp van een wandelstok van de wachtzaal naar gehoorlokaal te stappen. Voorts werd er aan het begin van uw persoonlijk onderhoud gepolst of u zich in staat achtte om te spreken over de redenen waarom u uw land van herkomst had verlaten en niet kan terugkeren, hetgeen u bevestigde (CGVS [B.], p. 2) en werd u op het hart gedrukt dat u altijd om een pauze mocht vragen (CGVS [B.], p. 2). Aan het eind van uw persoonlijk onderhoud gaf u te kennen dat u alles had kunnen vertellen, gaf u voorts aan dat u zowel de tolk als de vragen goed had begrepen (CGVS [B.], p. 9-10) en u noch uw advocate hebben aangegeven dat u omwille van uw hoge leeftijd en de daarmee gepaard gaande ouderdomskwalen, niet in staat zou zijn geweest ten volle deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud (CGVS [B.], p. 10).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Uit uw verklaringen blijkt dat de motieven inzake uw verzoek om internationale bescherming volledig gelijklopen met deze die uw echtgenote [C.X.] (O.V. [...]) verklaarde. Haar verzoek werd kennelijk ongegrond verklaard en luidt als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Na het voorgaande moet ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond verklaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voeren verzoekers een schending aan van de artikelen 39/2, § 1, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991

betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers betogen dat de beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, niet ondertekend werd door de commissaris-generaal, wat een substantiële onregelmatigheid betreft die door de Raad niet kan worden hersteld.

In een tweede middel voeren verzoekers een schending aan van het recht op verdediging en van procesgelijkheid.

Zij betogen dat zij het administratief dossier niet hebben mogen ontvangen, waardoor zij in de onmogelijkheid waren om de beslissingen te toetsen aan het administratief dossier en de opgemaakte notities en zij hierdoor hun recht op verdediging niet ten volle hebben kunnen uitoefenen.

In een derde middel voeren verzoekers een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Zij herhalen dat de beslissing ten aanzien van verzoeker niet ondertekend werd. Verder betogen zij dat verzoekers vrees niet beoordeeld werd, daar hij hoogbejaard is en een gezegende leeftijd heeft bereikt, hij hierdoor soms verward kan zijn en zijn bezorgdheden moeilijk kan uiten. Zij menen dat inhoudelijk geen rekening gehouden werd met zijn procedurele noden nu uit niets kan worden afgeleid dat zijn gezegden zijn opgeschreven en verwerkt. Zij voeren aan dat louter wordt verwezen naar de weigeringsbeslissing genomen ten aanzien van verzoekster zonder dat een individuele beoordeling gemaakt werd van verzoekers eigen vrees en bezorgdheden. De commissaris-generaal kan zich volgens hen niet tevreden stellen met het gehoor dat werd afgenomen van verzoekster. Verzoekers menen verder dat verzoeker onvoldoende gehoord werd en dat zijn kwetsbare situatie onvoldoende onderzocht werd. Omdat hun twee kinderen in België wonen, zouden zij in Albanië geen basisbescherming kunnen genieten. Ook de overheid zou er volgens hen falen. Waar de commissaris-generaal verwijst naar een rapport van 5 december 2023, menen zij dat dit geen specifieke informatie bevat over oudere, bejaarde personen als kwetsbare sociale groep en dat de commissaris-generaal hierdoor tekort geschoten is in zijn onderzoeksplicht. Zij vervolgen dat zij wel degelijk ernstige problemen kunnen ondervinden en verwijzen hiervoor naar een artikel, waarin beschreven wordt dat ouderen in Albanië op zichzelf zijn aangewezen. Omdat zij behoren tot een specifieke kwetsbare sociale groep, menen zij dat zij erkend moeten worden als vluchteling en dat hun kwetsbaarheid in rekening had moeten worden gebracht. Zij menen tot slot dat zij een reëel risico op ernstige schade kunnen lijden, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken overgemaakt.

4. Beoordeling

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een

gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Bijzondere procedurele noden

Aan verzoekers werden, omwille van hun hoge leeftijd bepaalde, passende steunmaatregelen verleend, zoals in de bestreden beslissingen genoegzaam wordt toegelicht en wat niet als dusdanig wordt betwist door verzoekers in hun verzoekschrift.

Waar verzoekers betogen dat deze bijzondere procedurele noden zich niet inhoudelijk vertalen in de bestreden beslissing van verzoeker, nu hij soms verward is en moeilijk zijn bezorgdheden kon uiten en dat nergens uit kan afgeleid worden dat al zijn gezegden opgeschreven en verwerkt zijn, kunnen zij niet gevolgd worden. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat er wel degelijk rekening gehouden werd met de hoge leeftijd van verzoeker. Er wordt hem bij aanvang gevraagd of hij zich in staat voelt om het interview af te leggen, waarop hij bevestigend antwoordt. De *protection officer* wijst er uitdrukkelijk op dat verzoeker het mag aangeven als het niet gaat en dat hij altijd mag verzoeken om een pauze (NPO, p. 2). Bovendien wordt hij bijgestaan door zijn advocaat, wordt er aan de tolk gevraagd om luider te praten zodat verzoeker alles kan horen en wordt hij erop gewezen dat hij het kan aangeven als hij iets niet gehoord of begrepen zou hebben (NPO, p. 3). Uit een verdere lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* de vraag steeds herhaalde of herformuleerde als bleek dat verzoeker een vraag niet begrepen had (NPO, p. 3, 8, 9). Op het einde van zijn persoonlijk onderhoud, gaf verzoekers advocaat zelfs aan dat hij goed heeft meegewerkt en alle vragen duidelijk beantwoord heeft ondanks zijn leeftijd (NPO, p. 10).

Ook van personen met een reeds hogere leeftijd mag worden verwacht dat deze coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen kunnen afleggen aangaande hun leefwereld en de feiten die de aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit hun land van herkomst. Verzoekers laten na in *concreto* te duiden hoe, waar en op welke wijze geen rekening zou zijn gehouden met verzoekers hoge leeftijd, laat staan hoe dit een weerslag zou hebben gehad op de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. De loutere beweringen dat er geen rekening gehouden werd met verzoekers bezorgdheden en dat niet al zijn verklaringen zouden genoteerd en verwerkt zijn, betreft niet meer dan een algemene kritiek, die geen weerslag vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoekers slagen er geenszins in om aannemelijk te maken dat verzoeker niet in staat was zijn asielprocedure op gedegen wijze te doorlopen.

4.4. Beoordeling ten gronde

Verzoekers dienen een beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 30 april 2024 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd Albanië - opnieuw - vastgesteld als veilig land van herkomst (BS 10 juli 2023), evenals bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 (BS 27 mei 2024). Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn of haar specifieke omstandigheden, zijn of haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij of zij in zijn of haar land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

4.5. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen, die internationale bescherming genieten, in aanmerking komen.

4.5.1. Verzoekers verklaren hun land van herkomst, Albanië, te hebben verlaten omdat ze niet meer voor zichzelf kunnen zorgen, geen eten kunnen maken, verzoeker ziek is en ze bang zijn dat dieven zouden langskomen om hen te vermoorden.

4.5.2. In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, werd de beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, wel degelijk ondertekend door de commissaris-generaal. Zowel de beslissing ‘verzoek kennelijk ongegrond’ van verzoekster als die van verzoeker (AD CGVS, stuk 3) bevat een stempel “(30-04-2024)” en een handtekening. De thans voorliggende bestreden beslissingen vermelden bijgevolg wel degelijk door wie ze werden genomen en bevatten een stempel én handtekening. Dat de bestreden beslissing die genomen werd ten aanzien van verzoeker, die verzoekers ontvingen bij kennisgeving van 30 april 2024, deze stempel en handtekening niet bevat, doet hieraan geen afbreuk, noch leidt dit tot de ongeldigheid van de bestreden beslissing. Verzoekers konden immers wel degelijk kennis nemen van de beslissing ‘verzoek kennelijk ongegrond’ die genomen werd ten aanzien van verzoeker met stempel en handtekening, aangezien deze

beslissing zich in het administratief dossier bevindt. Het inzagerecht laat hen toe om hun dossiers op het CGVS in te kijken en kennis te nemen van de inhoud.

4.5.3. Overeenkomstig de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur hebben verzoekers een recht op inzage. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek gezien dit inzagerecht enkel geschiedt op aanvraag. Verzoekers en hun raadsman mochten, conform artikel 32 van de Grondwet, het administratief dossier komen inkijken op de zetel van het CGVS en kennis nemen van de inhoud teneinde de verdediging te organiseren. Alsook konden zij overeenkomstig artikel 39/61 van de Vreemdelingenwet gebruik maken van hun inzagerecht bij de Raad en hadden zij aldus de mogelijkheid ter griffie inzage te nemen van het administratief dossier, waarin de stukken waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd voor het nemen van de bestreden beslissingen zich bevinden.

Dat het administratief dossier niet werd bezorgd aan verzoekers, doet dan ook geen afbreuk aan hun rechten van verdediging. Verzoekers tonen geenszins aan dat zij geen gebruik konden maken van hun inzagerecht. Er kan redelijkerwijze van een raadsman worden verwacht dat hij in deze een diligente houding aanneemt en het dossier gaat inkijken op het CGVS teneinde zijn verdediging voor het verstrijken van de beroepstermijn te kunnen voeren. Uit het administratief dossier blijkt nergens dat verzoekers op enig moment inzage hebben gevraagd in het administratief dossier of dat dit zou verhinderd geweest zijn door het CGVS. Evenmin brengen verzoekers dergelijke stukken aan waaruit dit zou blijken. Verzoekers dragen zelf de verantwoordelijkheid voor een tijdige inzage van het administratief dossier bij het CGVS teneinde het beroep tegen de bestreden beslissing voor te bereiden. Verzoekers tonen aldus niet aan dat zij geen gebruik hebben kunnen maken van hun inzagerecht met toepassing van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Bovendien maakten verzoekers conform artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet gebruik van de procedure op grond waarvan een verzoeker om internationale bescherming een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan opvragen. Op 30 april 2024 werd een kopie overgemaakt van de notities van het persoonlijk onderhoud (administratief dossier, map 4 Bijkomende informatie). Verzoekers en hun raadsman waren aldus op de hoogte van de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. In het verzoekschrift worden voorts nergens opmerkingen gemaakt betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud. Aangezien verzoekers inzage hadden in de notities van het persoonlijk onderhoud, waarvan zij de inhoud niet betwisten, hadden zij ook de mogelijkheid om *in concreto* desbetreffende motivering te weerleggen.

4.5.4. Uit eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt dat, in tegenstelling tot wat verzoekers beweren, het asielrelaas van verzoeker wel degelijk op een individuele wijze werd beoordeeld en dat de beslissing werd genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens eigen aan zijn zaak. Aangezien werd vastgesteld dat het asielrelaas van verzoeker volledig overeenstemt met het relaas van zijn echtgenote, werd ten aanzien van verzoeker een volgbeslissing genomen waarin de negatieve beslissing die getroffen werd ten aanzien van zijn echtgenote integraal werd hernomen zodat de motieven die deze beslissing schragen ook de motieven vormen van de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker. Verzoekers betwisten in het verzoekschrift niet dat verzoekers asielrelaas volledig overeenstemt met dat van zijn echtgenote. Zij stellen beiden dat zij Albanië verlaten hebben omdat zij niet meer in staat zijn om voor zichzelf te zorgen of eten te maken (NPO verzoekster, p. 4; NPO verzoeker, p. 7) en er werd door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing zowel verwezen naar het persoonlijk onderhoud van verzoeker als van verzoekster. Verzoekers bestreden beslissing werd dan ook afdoende gemotiveerd door te verwijzen naar de beslissing genomen ten aanzien van zijn echtgenote. Voorts concretiseren zij niet welke elementen, die door verzoeker werden opgeworpen, zouden zijn veronachtzaamd bij het nemen van de beslissing.

4.5.5. Het algemeen betoog in het verzoekschrift, dat er in Albanië veel waarde gehecht wordt aan familiale bescherming, die verzoekers niet langer zouden kunnen genieten, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat de door verzoekers geschetste problemen, namelijk dat zij niet meer in staat waren om voor zichzelf te zorgen, dat de kwaliteit van de Albanese ouderenzorg ondermaats zou zijn en dat zij verkiezen om bij hun zoon in België te verblijven (NPO verzoekster, p. 3-4; NPO verzoeker, p. 7), louter van socio-economische en persoonlijke aard zijn en geen verband houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag bepaalde gronden, te weten hun ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of hun politieke overtuiging. In de bestreden beslissingen wordt terecht gemotiveerd dat verzoekers er bewust voor kiezen om geen beroep te doen op de Albanese rusthuizen (NPO verzoekster, p. 10; NPO verzoeker, p. 8), of de ouderenhulp aan huis (NPO verzoekster, p. 11). Verzoekers ontwikkelen geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de pertinente en terecht besluitvorming van de bestreden beslissingen daar zij zich beperken tot het louter stellen dat zij geen basisbescherming hebben in Albanië.

4.5.6. In de bestreden beslissingen wordt daarnaast geoordeeld dat verzoekers niet aantonen dat zij voor de door hen aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een

terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor hen sprake zou zijn van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Waar verzoekers zich beperken tot de algemene stelling dat de overheid faalt, gaan zij eraan voorbij dat uit de *COI Focus: Albanië Algemene Situatie* van 5 december 2023 blijkt dat de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen kunnen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet in geval van eventuele (veiligheids)problemen. Dat een verwijzing naar dit rapport niet zou volstaan nu hierin geen specifieke informatie terug te vinden is over bejaarde personen als kwetsbare groep, betreft geen dienstig verweer, daar zij hiermee niet aantonen waarom het beroep op de Albanese autoriteiten voor bejaarden problematisch zou zijn. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat het gegeven dat verzoekster niet met een gsm kan werken en het nummer van de politiediensten niet kent (NPO verzoekster, p. 3 en 8) niet impliceert dat zij de politie niet zou kunnen inschakelen.

Verzoekers slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal onjuist zouden zijn en dat de Albanese autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

4.6. Voorgaande vaststellingen volstaan om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoekers' relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

4.7. Uit niets blijkt dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.8. Gezien hetgeen voorafgaat, hebben verzoekers geen substantiële redenen opgegeven, in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming genieten in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers' verzoeken om internationale bescherming.

Het middel is ongegrond.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO